

ناخدا اشرفی، فرمانده پایگاه دریایی پسابندر در حال توضیح وضعیت پایگاه

با حضور نیروی دریایی مردم به پسابندر باز می گردند

صبح روز دوم سفر به منطقه دریایی سوم نبوت را با حرکت به سمت یکی از جنوب شرقی ترین نقاط کشور به اسم پسابندر آغاز کردیم؛ منطقه ای که این روزها می رود تا پایگاهی مجهز در آن شکل گیرد. نقطه ای که اولین محل تماس شناورهای بیگانه با جمهوری اسلامی ایران است. اواخر سال ۹۱ بود که امیر سیاری، فرمانده سابق نیروی دریایی ارتش از تاسیس یک پایگاه مهم دریایی در جنوب شرقی آب های سرزمینی ایران یا همان سواحل مکران خبر داد. آنطور که امیر سیاری گفته بود، این پایگاه دریایی جزو منطقه دریایی کنارک محسوب خواهد شد. وی وظیفه این پایگاه را کنترل رفت و آمدها اعلام کرده و گفته بود با حضور نیروی دریایی در این منطقه باید رفت و آمدها را کنترل کنیم و اشراف بیشتری داشته باشیم. جاده ای زیبا و بکر که در یک سوی آن سواحل رویایی مکران با صخره های ۶۰ متری و خوف انگیز می بینی و در یک سو صحنه ای از کوه های موسوم به مریخی که حاصل فرسایش باد، آب و عقب نشینی دریاست. گاه در تراز دریا در کنار شن های ساحل حرکت می کنی و گاه از فراز کوه ها به اقیانوس هند می نگری. همراه ما در این سفر ۲ ساعته ناخدا سوم صمد اشرفی، فرمانده پایگاه دریایی پسابندر بود که علاوه بر جوانی، علاقه زیادی به طبیعت داشت و بهره های زیادی از توضیحاتش بردیم. او گفت که پسابندر ابتدا یک پاسگاه کوچک مرزبانی بوده که در سال ۷۷ به عنوان ایستگاه دریایی و مزین به نام شهدای نیروی دریایی افتتاح می شود. در مسیر برخی از جلوه های طبیعی زیبا و شگفت انگیز ساحل مکران را نیز شاهد هستیم، دریاچه صورتی، درخت انجیر معابد، درخت های نارگیل که البته میوه آن ها هنوز کال

هستند، اسکله های صیادی قدیمی با لنج های رنگارنگ و طراحی های اسلیمی هنرمندانه در کنار نواری از کوه های مریخی عجیب و غریب بخشی از این طبیعت زیبا در یک سفر ۲ ساعته بود. قبل از ورود به پایگاه دریایی پسابندر از روستای پسابندر عبور کردیم. در واقع پسابندر روستایی کوچک در حاشیه سواحل دریای عمان و در منطقه صفر مرزی ایران و پاکستان در ۵۴ مایلی کنارک و ۵۴ مایلی گوادر پاکستان واقع شده و ۷۰۰ نفر جمعیت ثابت و ۱۲۰۰ نفر جمعیت در هنگام فصل صید در آن زندگی می کنند و مهمترین شغل آن ها نیز صیادی است. با ورود به پایگاه، سربازان و افسران حاضر در آنجا به نشانه ورود فرمانده خود استقبال رسمی به جا آوردند و سپس در اتاق فرماندهی پایگاه توضیحات ناخدا اشرفی را شنیدیم. وی توضیح داد که این پایگاه در سال ۹۱ به عنوان پایگاه دریایی پسابندر مطرح شد و وظیفه اصلی آن نیز رهگیری و ردگیری و شناسایی تمام اهداف عبوری سطحی، هوایی و زیر سطحی از جنوب

پایگاه است. بدین صورت که اطلاعات تمام اهدافی که از مرزهای آبی جنوب و جنوب شرقی کشور عبور می کنند، تماما شناسایی شده و به پست فرماندهی منطقه و ستادهای بالاتر منعکس می کنیم و اگر احیاناً یگانی جواب ما را ندهد و یا مشکوک باشد با یگان های گشتی بلافاصله آن ها را شناسایی کرده و یا اگر نیاز باشد ناوچه های تندرو را به سوی آن ها اعزام می کنیم تا شناسایی کامل انجام شوند و اگر مشکوک باشد، بلافاصله توقیف و به اسکله منطقه سوم نیروی دریایی منتقل می شود. در واقع تمام کشتی های بین المللی و

کسی در این جاده تردد نمی کرد اما ما با حضور مان امنیت را هم آوردیم که نتیجه آن رونق اقتصادی و مهاجرت معکوس نیز است. او مشکل اینجا را نبود زمین کشاورزی برای کشت و زرع می داند و می گوید: «با وجود تامین ۷ درصد مواد غذایی دریایی کشور از پسابندر و بندر بريس که در این نزدیکی قرار دارد اما با کمبود کارخانجات صنایع غذایی روبه رو هستیم هر چند اخیراً برخی سرمایه گذاری ها را در خصوص پرورش میگو شاهد بودیم.» در ادامه به اقدامات صورت گرفته عمرانی نیروی دریایی در این منطقه اشاره کرده و می گوید: «ما در اینجا سردخانه، آشپزخانه صنعتی با ظرفیت پخت ۵۰۰ غذا در هر وعده و برنامه ساخت ۴۰۰ واحد مسکونی و اسکله مجزا نیز داریم. از ۲۵ کیلومتری اینجا دیگر ناوایی وجود نداشت و نیروی دریایی با احداث یک ناوایی برای خودش مردم روستا را نیز از این ناوایی بهره مند ساخته است. این ناوایی در ۲ نوبت قبل از ظهر و بعد از ظهر نان پخت می کند و خدا رو شکر مشکل نان مردم منطقه محروم پسابندر را حل کرده است؛ مردم منطقه هم چندین بار بابت احداث ناوایی از ما تشکر کرده اند و ما اعلام کرده ایم که سربازان شما هستیم و این حداقل کاری هست که می توانیم برای شما انجام دهیم. ما یک بهداری داریم که در آن یک پزشک و یک پزشکیار مشغول هستند و ۲۴ ساعته خدمات بهداشتی و پزشکی رایگان به مردم روستا و نیروهای نظامی دیگر حاضر در منطقه ارائه می کنند و اگر نیاز باشد بیمار را هم با آمبولانس به مراکز دیگر منتقل می کنیم. اولین درمانگاه و نزدیکترین درمانگاه به آن منطقه، درمانگاه روستای بريس است که ۴۰ کیلومتر با منطقه پسابندر فاصله دارد که حتی فاقد آمبولانس بود. توجه نیروی دریایی به ورزش قابل تقدیر است. حتی در پسابندر هم نداجا یک سوله ورزشی با پارکتنی مناسب و چند دستگاه بدنسازی احداث کرده تا علاوه بر پرسنل و خانواده های آن ها مردم محروم روستای پسابندر هم بتوانند از این امکانات استفاده کنند. همچنین با وجودی که هنوز خانواده های زیادی در این پایگاه ساکن نشده اند، یک مدرسه با ۶ کلاس احداث شده که بچه های روستا در آن درس می خوانند. در چنین منطقه خشک و بی آبی وجود یک کارخانه آب شیرین کن بسیار مغتنم است و می تواند یک رفاه حداقلی به منطقه بیاورد. برای این کار و به همت نیروی دریایی یک کارخانه آب شیرین کن با ظرفیت ۴ هزار مترمکعب در کنار

عبوری وظایف خود را می دانند و اگر کشتی بخواهد حاکمیت نظام مقدس جمهوری اسلامی را نقض کند، ما وارد عمل خواهیم شد و اگر جواب ما را ندهد و یا اگر بخواهد قانونی را نقض کند، ما ابتدا اخطار می دهیم چون ممکن است که مشکل فنی داشته و یا جایی بی اس آن شناور خراب شده باشد؛

بنابراین اول اخطار می دهیم و موقعیت شان را به خودشان اعلام می کنیم و مختصات مسیر پیشنهادی را هم می گوئیم و رسماً ابلاغ می کنیم که از آب های ایران خارج شوید. اگر بر ادامه مسیر خود، اصرار داشته باشند بلافاصله با ناوچه های گشتی دستور تصرف شناور را صادر می کنیم؛ همانطور که پیش از این نیز کشتی هایی داشتیم که دستور تصرف آن را صادر کردیم. کلا یک شعاری داریم که هر هدف سطحی و هوایی تا شناسایی کامل برای ما دشمن محسوب می شود. کشتی های نظامی هم همین پروسه را دارند و آن ها بسیار محتاطانه تر عمل می کنند و هر کشتی جنگی، سفارت آن کشور در دریاهاست و برخورد با سفارت، قوانین خاص خود را دارد. هر کشتی نظامی واقف به این قضیه هست و ما اولین کاری که می کنیم به شناور نظامی که وارد آب های کشورمان شده اخطار می دهیم و با اقتدار هم اخطار می دهیم. بعد از اخطار، اگر شرایط اضطراری نباشد، ما سریعاً مراتب را به مقامات بالاتر گزارش می دهیم و اگر دستور توقیف آمد، شناور را توقیف می کنیم و اگر در این فاصله، شرایط اضطراری پیش بیاید دستور برخورد یا توقیف شناور بدون کسب اجازه از مقام بالاتر را هم داریم چون آب های سرزمینی و حاکمیت جمهوری اسلامی ایران در مرزهای آبی خط قرمز ماست. معمولاً تبعیت می کنند و با گفتن این که نیروی ما ناوارد بوده و یا دستگاه مان دچار اختلال شده است عذرخواهی و سریع منطقه را ترک می کنند. در ادامه به موضوع توسعه سواحل مکران می پردازیم. اشرفی می گوید: «قبل از ایجاد پایگاه پسابندر

وظیفه اصلی پایگاه
پسبندر رهگیری و
ردگیری و شناسایی تمام
اهداف عبوری سطحی،
هوایی و زیر سطحی از
جنوب پایگاه است. بدین
صورت که اطلاعات تمام
اهدافی که از مرزهای آبی
جنوب و جنوب شرقی
کشور عبور می کنند،
شناسایی شده و به
پست فرماندهی منطقه و
ستادهای بالاتر منعکس
می کنیم و اگر احیاناً یگانی
جواب ما را ندهد و یا
مشکوک باشد آن ها را
شناسایی کرده و یا اگر نیاز
باشد ناوچه های تندرو را به
سوی آن ها اعزام می کنیم